

יוורדים להתקפה

הישראלים שהיגרו לקליפורניה כבר מזמן לא מתביישים בזה, להפך | עכשיו הם יוצאים נגד ראשי הממסד היהודי שם, שבמשך שנים התייחסו אליהם בהתנשאות, ובטוחים בהצלחת מאבקם | "אני מרגיש רעידת אדמה בלוס־אנג'לס", מכריז יוזם המהלך | ואם כבר מיליטנטיות, גם את אובמה הם מזהירים לקראת ביקור נתניהו

✚ **אבנר הופשטיין, לוסי־אנג'לס** | **צילום: שני בראל־דסר**

הגרעין הקשה: מימין, ניקולט, אלפרט (עומד), טנא (יושב), אבן־חיים, אבני, בורשטיין וחיידוך. בורשטיין: "אני גם אזרח אמריקאי, וכשאני נוסע לגור בישראל האמריקאים לא מסתכלים עליי כעל יורד"

עליך בחשדנות, לברוק אם אתה תואם את הפרופיל של הלבנט, או שצברת קצת קילומטר' של תרבות אמריקאית טהורה. לטנא ול-65 חבריו לארגון ההתנגדה הישראלית נמאס להתבייש ולהסתתר מאחורי הסיגר של בעלי הבית, היהודים. הם החליטו שהגיע הזמן שלצר כל "קוהן" יעמוד כהן, לצד כל גולדברג יעמוד גולן, לצד כל רוסטקי יע' מוד רותם. הם רצו ייצוג והכרה, ריספקט וכתירות, מעמד והשפעה. ויותר מכל הם רצו לעקור את סיגמנת הפרויט הגלותי של "הישראלי היורד" מהיסוד.

וכמוכן, כמו כל מי שמכבד את עצמו בעיר הזאת, הם גם רצו לקיים אירוע גאלה גדול כחלק מהנשפים של הילטון ההוליוודי, עם ארוחת ערב מפוארת, נאומים פומפוזיים ושורה של מופעים, אבל עם טויסט ישראלי. עינת שרוף, רמי קלינשטיין, שיפורי כבש וריקודים על השולחן אל תוך הלילה. במילים אחרות, הרבה כסף ויין אבל בעל הפוציות הקירייה השיפוטית של מועדון הלימוזינות בהוליווד. בעת כתיבת שורות אלו האירוע, שתקיים שלושה בערב, הוא סולד אווט, עם יותר מ-700 משתתפים. כל כרטיס נמכר 500 דולר, וחלק מהשולחנות נקנו בסטיגנות בעשרת אלפים. יש גם שני תורמים שהלכו עד הסוף ושמו על השולחן 100 אלף דולר. הכסף, מבטיחים כאן, ילך לשר' רה של פרויקטים למען העצמת הקהילה וחיבורה למדינת ישראל, כמו הקמת שכט צופים חדש או תוכניות ללימוד עברית ומורשת רדך האינברנט.

לא בגדנו

טנא נציגי ארגון ההתנגדה זאת הודמנת להיאסף בס' לון של שנה ולהפגין עוצמה כחול־לבן, מלבד טנא הגיעו דני אלפרט, יצ'רן יבואן של תכשיטים, שרון (שון) אבן־חיים, קבלן ונשיא בית־הספר העברי "קדימה", נתי זירוף, בעלים של חברת אחזקות בתחום הנדל"ן, ושוהם ניקולט, מנכ"ל הארגון. למען הגיוון הצטרפו לפגישה השחקן אקי אבני, שהגיע לביקור בעיר, והשחקן הוותיק מייק בורש טייך. במשך כמה שעות, על עוגות, פיצוחים ויין משוכה מחבל נאפה, הם הכריזו על יציאה קולקטיבית מאורנו של הניכר. כשמקשיבים להם, קשה שלא לחשוב עד כמה השי' תנה מעמדה של הגלות מאז "פולת של נמושות" של רבין, ועי היוזמה החרשה לאפשר זכות הצבעה לישראלים מחוץ לגבולות המדינה.

בשנות השמונים "יורד" היה בניו ג'אזי לנהג מונית ישראלי בניו־יורק. מה ההשתנה, לדעתכם?

טנא: "עד לפני שנים ספורות היינו תקועים פה בין הפ' שיש לסדר. הישראלים בארץ התאכזבו מאיתנו והיהודים כאן הסתכלו עלינו מלמעלה. מצד אחד אנתו "יורדים" ו'נמושות' צריכים להצדק את ההישארות שלנו פה, ומצד שני היהודים היום כבר רואים בחיפוש אחר קריירה בהוליווד דבר כמעט מובן מאליה. במבט לאחור אני יכול לשפוט את חוסר הפר' גון הישראלי לכף זכות: זה מדרבן אותך להתאמץ יותר".

יש 7,000 ארגונים יהודיים שאוספים עשרות מיליוני דולרים, חלק גדול מהו למען ישראל. בשביל מה צריך גם את הארגון שלכם?

זירוף: "לפני שלוש שנים, בזמן המלחמה בלבנון, הבנתי שאנחנו צריכים לשנות את קו המחשבה שלנו. הייתה עצרת ברחוב וילשיר, בחום של קרוב ל-40 מע' לות, ובכל זאת הגיעו מושל קליפורניה וראש עיריית לוסיאנג'לס ואיתם אולי 3,000 יהודים כדי להודות עם ישראל. אתה יודע כמה ישראלים היו שם? בקושי 500. זה היה בייח. מרביתם על 300 אלף ישראלים שמתגוררים בלוסיאנג'לס, אבל באו נניח שיש רק חצי מהו. או מתוך 150 אלף ישראלים רק 500 מגיעים להודות עם האחים שלנו, שישבו 30 ומשהו יום במקלטים, שנחרגו ונפצעו בחיות, שחיו בסכנה קיומית? ישראל נלחמת על חייה והישראלים הולכים לימים איזו בושח".

טנא: "הישראלים לא באו להפגין אז, אבל גם אף אחד לא פנה אליהם שביאו. לאף אחד זה לא היה מספיק חשוב. היה חסר מנוע שישנע את הישראלים להגיע לאירועים, להפגין נוכחות. ההחלטה שלנו הייתה להקים את המנוע הזה, ועובדה שבהפגנת התמיכה בישראל במבצע עופרת יצוקה כבר הגיעו אלפי ישראלים להפגין. ביוזמה החדשה שלנו, שנקראת 'צו 8', אנתנו מתחייבים להגיע לכל מקום שבו שלאמריקאי מותר להשפיע מכל מקום בעולם.

ניקולט: "הרבה פעמים הארגונים היהודיים רדומים, שבעים ומאוד נוהרים להישארת בתוך הקונצנזוס ולא להרגיז יותר מדי את הממסד. הם כל הזמן מסתכלים מימנה ושמאלה ממשש שאישימו אותם בחיעור פט' ריוטיות. לנו אין את הרילמה הזאת. אנתנו מאמינים שיש השקה מחולטת בין תמיכה בישראל לבין פט' ריוטיות אמריקאית".

אלפרט: "בתוך שנתים שמנו את עצמנו על העצה, ודאגנו שהיה ייצוג לישראלים. יש קהילה מרוקאית בעיר, קהילה רוסית חזקה, קהילה פרסית. יש אינדיאניים, אפריקאניים, ועיב אמריקן. הגיע הזמן שהיה 'יוראלי אמריקן'. אנתנו הולכים היום בראש זקוף".

הרבה יהודים עדיין מודברים על הישראלים כאן במי' לים אימויות. על התחמנות שלהם, על מוסר העבודה היודי, השחצנות, הנימוסים הקולקליים.

"הכל שאלה של תרבות ומנטליות, ואלה דברים נרכ' שנים", אומר אקי אבני. "הבן שלי גרל פה ולמר, שכאן לא חוטפים מהיר של ילד אחר. בישראל זה כן מקובל. האם זה הופך את הילד הישראלי ל'באר' בוי? לא, הוא פשוט בא מתרבות אחרת, ואפשר להתחנך. אני חושב שלפעמים נותנים משקל גבוה מדי לסוגיה של 'הישראלי המכוער'. המטרה של הארגון הזה היא לקחת את הוברים הטובים שיש בישראל".

אם יהיה לישראלים כאן יותר ייצוג, זה לא יעודד עוד ועוד יידיה מהארץ?

אלפרט: "כשעשינו את האירוע למען שדרות, לפני כשנה, הבן שלי פגש ילדים משם. הוא נולד כאן ובחיים שלו לא שמע לפני כן על שדרות. אבל בעקבות המפגש עם הילדים היא נטע לימם בקיץ האחרון ולימד ילדים מבתי הספר בשדרות אנגליות. והילדים האלה עברו את הבחינות. זה שווה את הכל".

מצביעים ברגליים

אחד הנושאים הנפיצים ביותר הוא מתן זכות הצבעה לישראלים שעזבו את הארץ. הקואליציה של נתניהו סיכמה לקדם את הנושא, ושר החוץ אביגדור ליברמן הוא בין התומכים המובהקים. אבל דווקא בפרום הזה ישנם כאלה שמפחדים מזכות כזאת ולא חושבים שהיא מגיעה להם. אבן־חיים הוא אחד מהם. "אני לא חושב שיותר לנו להשפיע על המערכת הפוליטית בישראל כמו שלאמריקאי מותר להשפיע מכל מקום בעולם. ישראל היא לא אמריקה. ישראל עוברת תהליכים מאוד קשים, ולא כל אחד שחי בישראל לפני ארבעים שנה צריך לקבל זכות הצבעה. אפשר למצוא קריטריונים מאוד־מאוד מובהקים, שיבחנו קשר רציף לישראל, נניח מי שמבקר בישראל באופן סדיר או שיש לו השי' קעות. אבל העיקרון מישוהו יושב פה וקובע לישראל את המדיניות הוא מופרז לגמרי. יש לי חברים בארץ שעושים שלושים יום מילואים, ואני לא חושב שמגי' עות לי אתן זכויות כמותם".

אלפרט: "אני לגמרי לא מסכים. מחבל שרצח יהודים ויושב בכלא יכול להצביע אם יש לו תעודה כחולה. האם גם לו צריכות להיות יותר זכויות ממני? אני חושב שצ'

ריך למצוא גשר שיאפשר לנו להצביע. ברור, צריך לקבוע קריטריונים, אבל אין ספק שהמדינה יכולה להרוויח ממני. הרי הילדים שלי יכולים לעלות על מטוס ולהצביע בארץ, אז למה לא להקל עליהם ולקרב אותם?"

בורשטיין: "אני קרוע בעניין הזה, כי מצד אחד כאורה, יש לך זכויות. מצד שני אני מאוד מודאג מחוסר זיקה או מודעות למה שקורה בפוליטיקה בארץ. כשאתה חי בארץ אתה חייב לדעת כל יום מה שקורה. כשאתה חי פה אין שום בעיה לעבור חמישה או שישה חודשים מבלי לברוק את הגיון בישראל. אך בדיוק חיים יענקל מכרוקלין אמור לדעת למה להצביע".

אלפרט: "אל תדאג, ברגע שתהיה לחיים יענקל זכות הצבעה, נציגי המפלגות יגיעו ויסיירו לו".

נתניהו ייפגש בשבוע הבא עם הנשיא אובמה.

ריך למצוא גשר שיאפשר לנו להצביע. ברור, צריך לקבוע קריטריונים, אבל אין ספק שהמדינה יכולה להרוויח ממני. הרי הילדים שלי יכולים לעלות על מטוס ולהצביע בארץ, אז למה לא להקל עליהם ולקרב אותם?"

אקי אבני: "כשהגעתי לכאן הייתי חלוץ בין השחקנים הישראלים, וזה הביא לחוסר פרגון. היום אני יכול לשפוט את חוסר הפרגון הישראלי לכף זכות: זה מדרבן אותך להתאמץ יותר"

איך אתם רואים את המעורבות שלכם במערכת היחסים בין ישראל לארצה, שעלולה להגיע בשנים הקרובות לבדי עימות?

אבן־חיים: "רובנו פה גם אזרחים אמריקאים וגם ישראלים. אנתנו נעמדו מאחורי ישראל בכל מצב, לא משנה אם זה ביבי, אולמרט, ברק או כל אחד אחר. לא נתבייש למחות נגד הממשל, אם המדיניות שלו תפגע בישראל. אני אישית אנתקשר לכל איש ממשל שיש לי קשר אליו ואגיד לו 'כשהיו בחירות ידעתם להתקשר אליי ולבקש אירוע. עכשיו תורכם לקיים את ההבטחות שלכם כלפי ישראל, אז כמו שידענו לשתוף את הרחבת הזכות עובדכם'.
אלפרט: "אנתנו תומכים בחום כלכלי על איראן, ומ' דאגו אחי שהממשל האמריקאי מושיט להם יד. ישראל נמצאת בסכנה קיומית, ואם הממשל יקבל החלטות שיוכרו לות לפגוע בישראל, אז כמו שידענו לשתוף את הרחבת במהלך 'עופרת יצוקה' עם 6,000 מפגינים, כך לא נהסס למצאת לרזינות למחות נגד הממשל. ואת תהיה הפגנה מרהימה עם עשרות אלפי ישראלים".